

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Isidoro Pelusiota, & Synesio Syrenæ episcopo. Caput XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGRII HISTORIAE

crebro euanescentem, & ex improviso apparentem denuo: quæ solum in istius sanctissimi viri die festo cernitur. Sunt, qui memorant (ac miraculo sane tum propter fidem eorum, qui idem ipsum narrant, tum propter alia, quæ ipsi sumus conspicati, credendum est) veram personæ illius effigiem huc illucque volitantem se vidisse, barba demissa, & capite, vt solet, tiara operto. Viris, qui ad eum locum veniunt, liber & facilis patet introitus: hi que cum iumentis suis columnam sæpe circumeunt. Fit autem custodia accuratissima ne mulier (qua de causa haud equidem habeo dicere) aliquando in templum ingrediatur: sed si que accedunt, extra limen consistunt, miraculum admiratæ. Nam è regione stellæ fulgentis vna ex portis sita est.

De Isidoro Pelusiota, & Synesio Syrenæ episcopo.
Caput XV.

Eodem imperatore regnate magno etiã in honore fuit Isidorus: cuius gloria ob illius tum facta, tum dicta lógè lateque peruagata est, omniũq; sermone celebrata. Iste carnem sic maceravit laboribus, sicq; animũ arcanis & diuinis doctrinis saginavit, vt vitã angelicã in terris traduceret, & viuã expressãque effigiem vitæ monasticæ, & diuinæ contemplationis omnibus perpetuo intuendam proponeret. Scripsit quidem cum alia multa opera perquam vtilia, tum vnum ad Cyrillum: ex quo perspicuum est eum eisdem cum admirabili illo Cyrillo vixisse temporibus. His iam à me ea elegantia, qua poteram explicatis, deinceps veniat in medium Synesius Cyrenensis, vti mentione, quæ de illo fiet, nostra illustretur oratio. Iste Synesius fuit cum in alijs rebus disertus, tum in philosophia egregiè excolenda adeo præ cæteris eximius, vt etiam à Christianis, qui neque amore, neque odio adducti, de eo iudicium fecerunt, in magna haberetur admiratione. Itaque illi persuadent, vt licet nondum doctrinam de resurrectione carnis admisisset, neque ita sensere vellet, salutari regenerationis lauacro tingeretur, & iugum susciperet sacerdotij: rectè admodum de eo augurantes, quòd hæ res alias eius virtutes sequerentur, diuinãque gra-
tia ni-

tia nihil pateretur in eo desyderari. Quæ spes illos minime frustrata est. Nam qualis & quàm eximius vir euaserit, argumento sunt, tum epistolæ ab eo post sacerdotij susceptionem eleganter & ornatè compositæ: tum liber ille, quem dedicauit Theodosio, tum aliæ præclaræ illius, quæ extant lucubrationes.

Quòd diuus Ignatius à Theodosio Roma translatus, Antiochia sepultus est.

Caput XVI.

MAiora robustioraque Ignatij viri plane diuini ossa à bestijs relicta (quæ, sicut tum à Ioanne rhetore, tum ab alijs memoriæ proditū est, posteaquam sanctus martyr bestiarum ventres, uti ei erat in optatis, sepulchri loco in amphitheatro Romano cōsecutus fuerat, Antiochiam deportata fuerunt) regnante etiam Theodosio, quod fuit longo tēpore post eius martyriū, in cēmiterium translata sunt: quippe Deus Opt. Max. animū Theodosij impulit, ut diuinum illum martyre maioribus afficeret honoribus, & templum iam olim dēmonibus dedicatū (quod indigenæ templum Fortunę nuncupant) Ignatio victori & martyri consecraret. Itaque quod olim Fortunæ dicatum fuit, iam sacrum sanctuariū, & templū augustum ad Ignatij memoriā celebrandā factum est: cuius martyris sacræ reliquię curru cum solemnī pōpa per ciuitatem portatæ, & in templo repositæ fuerunt. Qua de causa festum celebre, & lætitia communis ad nostrā vsque ætatem peragitur: quod quidem festum à Gregorio Pōtifice multò maiore magnificentia illustratum est. Ista propterea in eo loco facta fuerunt, quòd Deus sacras sanctorum suorum memorias ibi coli honorariq; voluit. Nam scelettus ille & impius tyrannus Iulianus, quoniam Apollo (qui in Daphne coli solet, quique vocem & vim vaticinandi ex fonte, qui Castalia dicitur, hausit) ei tum imperium gerenti, sciscitantiq; illius oraculū, responsum dare nō poterat (Sanctus nāque Baby las, cuius corpus in proximo conditū fuit, ei os obturauerat) Iulianus, inquam, licet inuitus, & quasi plagis ad eā rē compulsus, sanctum Babylæ corpus honorificè ex eo loco transtulit, tēplumque amplissimum, quod adhuc integrum

Ff ; manet